

Поетична вечер на Маргарита Петкова в Прага в рамките на „Дни на българската култура“

Българското сдружение „Възраждане“ организира „Дни на българската култура“ в Прага за осми пореден път. Тази година то чества своя десетгодишен юбилей и събитията в рамките на „Дните на българската култура“ са посветени именно на него.

Първото събитие беше среща с поетесата Маргарита Петкова на 8 ноември 2011 година в Дома на националните малцинства, като предния ден поетесата е имала творческа среща с учителите и учениците от БСОУ „Д-р Петър Берон“ в Прага. Вечерта беше открита от Мария Захариева, а модератор беше Леда Аврамова от БТА.

„Скандалната“ поетеса Маргарита Петкова прочете стихове от новата си стихосбирка „Щастлива, лекомислена и слаба“. Поетесата е майстор на акростиха. Повечето от стиховете ѝ говорят за нейната единична и запомняща се женска персоналност, чертаят някак пътищата ѝ към рая на любовта. Тя е по декадентски тъжна, но тази тъга е само маска. Всъщност лирическата ѝ героиня вярва в бъдещето и е оптимистична: „И нищо чудно – както е тръгнало – вместо дяволите, да ме вземат ангелите.“ (стихотв. „Опит за автопортрет“) Поезията ѝ е на границата с декаденството – то присъства в поетиката ѝ, но е само поза. Всъщност лирическата ѝ героиня „вижда la vie en rose“. (стихотв. „Декаданс“) Тя стои срещу тълпата, носи короната на избраничеството и е „крилата“. Любовта е нейното оръжие срещу ежедневието и скуката. Мъжете-избраници, лирическите ѝ герои също са необикновени, но в никакъв случай не по социално поведение. Поетесата сподели пред всички, че не избира любимите си по пост, а по душа и истинност на чувствата, които са способни да изпитват. Мъжът в нейната поезия е преди всичко Човек и то необикновен – обикновено между две жени, но способен да обича истински. Дори раздвоенето в любовта не е характерно за лирическите герои в поезията на

Маргарита Петкова

Маргарита Петкова, защото любовното чувство е толкова истинско и непреодолимо, че просто „Е“ и не може да бъде разколебано, битува в настоящето. Нейните лирически герои и героини са самоиронични, без да са самокритични и изпитващи вина по яворовски. Драмата отсъства, тя е заменена от самоиронията и предизвикателността. Лирическата героиня е гръцката Медея, femme fatale на новото време – справя се с лекота с любовната страст без да предизвиква драми. Тя по-скоро изрича философски истини за битието по ироничен и лежерен начин. Поетесата подчерта, че няма нищо общо с дисидентството и не е автор на скандалния акростих „Долу Тодор Живков“ в стихотворението „Есен“, публикувано във вестник „Пулс“ през 1985 година. Тя каза, че има предположения за това кой е авторът, но той е вече покойник. Също така изрази недоволството си от това, че ѝ е било приписвано подобно авторство, тъй като поетиката на стиховете ѝ е съвсем различна. Тя сподели, че се противопоставя дори с поезията си на мнозинството от жени, които се опитват да подражават и нямат собствен стил. Някои от тях дори плагиатстват и се обясняват в любов с части от нейни стихове. Като реакция на това тя пише стихотворението „Метла“.

Стиховете на Маргарита Петкова прозвучаха като малки приказки в акростих. С тях сякаш се разказва за любовта в рими, което говори за едно небивало майсторство на поетичния стил. Поезията ѝ обръща внимание на дребните елементи и ги подрежда в стих по такъв начин, че е трудно да разберем кога приказката свършва – тя е сякаш безкрайна, но в същото време цяла, затворила битието в кръг. Доказателство за това е и стихотворението „Разказвачът на приказки“, в което тя пише:

„Свърших думите“ – каза. Взе сакото и тръгна.

Но не стигнал вратата, спря. Луната бе кръгла.

„Ако искаш...“ – му казах. „Да, прекъсна ме. – Искам!“

И какво по-нататък? По-нататък е приказката.“

Приказката започва оттам, където свършват думите. Тя е безкрайна, както и самото Слово. Както всички знаем, дори според Библията, Словото е в основата на сътворението на света. В този смисъл то е вечно и има сакрално значение. Чрез него сътворяваме нещата и ги правим по-истински. Така е и в поезията на Маргарита Петкова.

Димана Иванова